

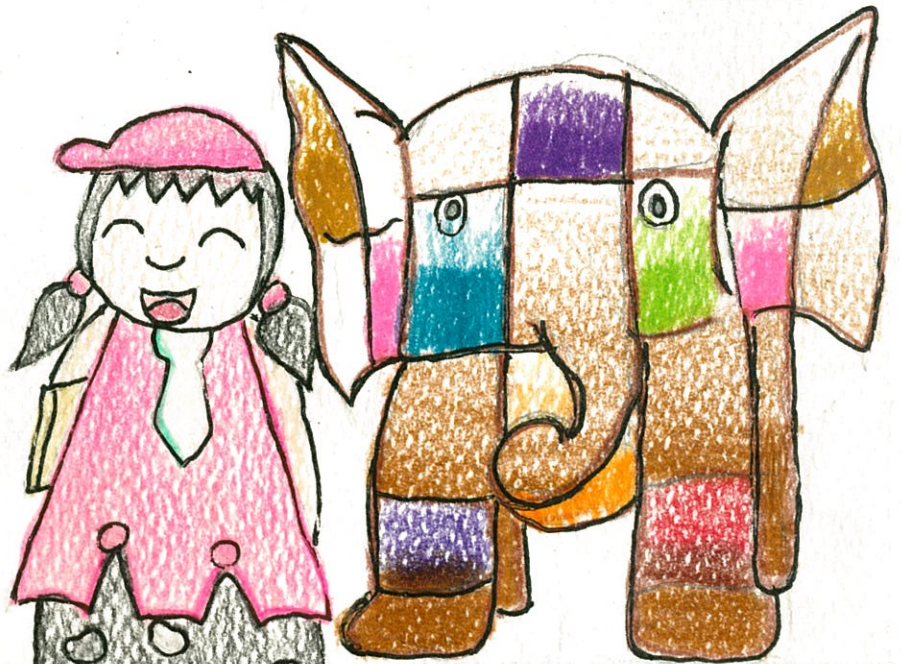
หน่อน
ป

พจณภย

ป้าพดง

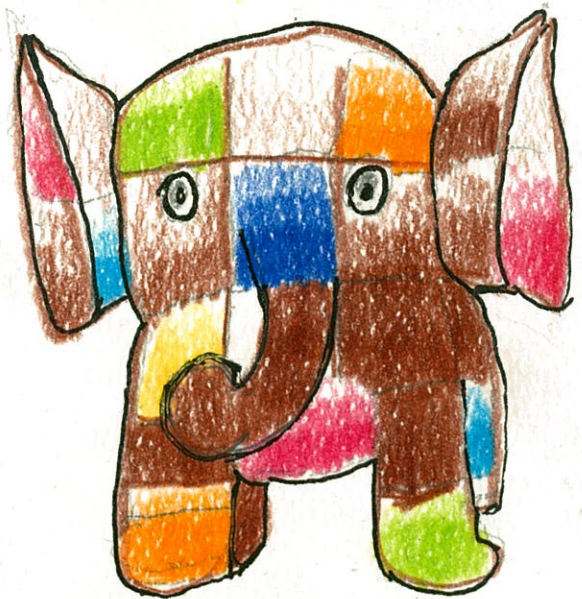
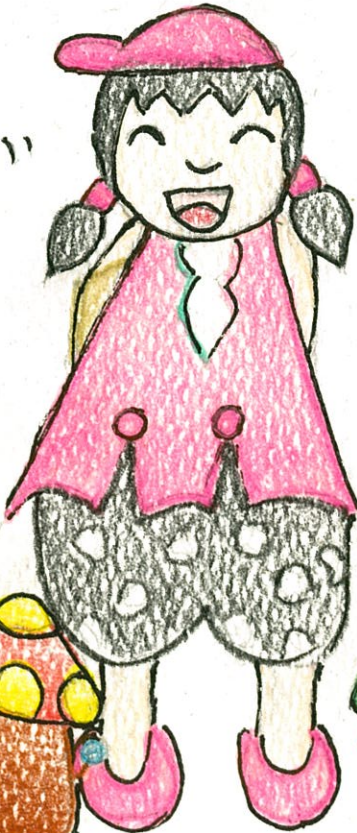

หน่อาน

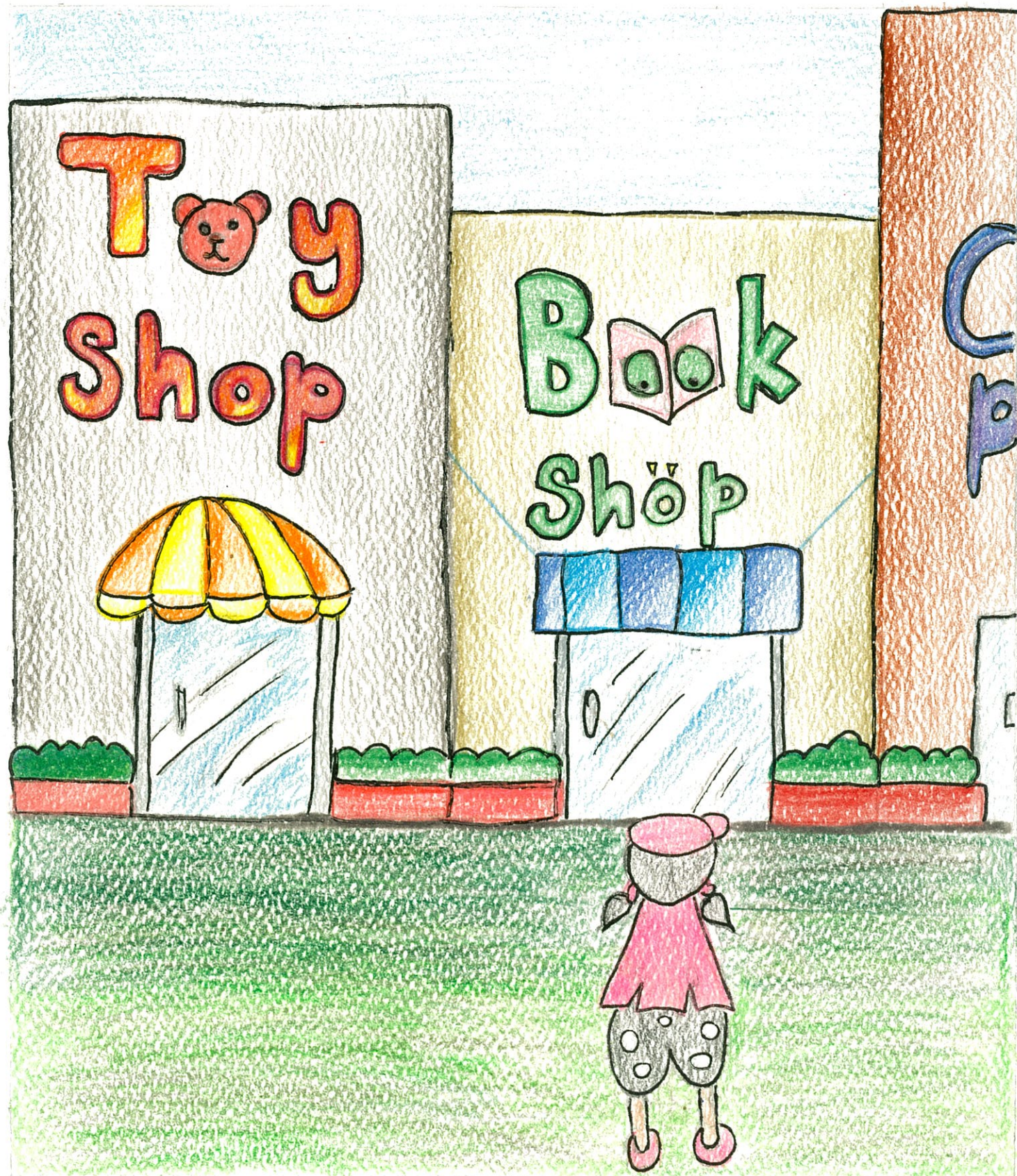
บ

พจพภย

ป้าพฉง

เช้าวันหนึ่งที่บ้านของหนูอ่าน หนูอ่านทำงานบ้านที่
เธอต้องรับผิดชอบจนเสร็จ เธอจึงขออนุญาตแม่ออกไป
ร้านหนังสือใกล้ ๆ บ้าน

เมื่อถึงร้านหนังสือ หน่ออ่านมีเงินติดตัวมาเพียงเล็กน้อย
เธอจึงถามพนักงานว่ามีหนังสือราคาถูกลงกว่านี้หรือไม่ พนักงาน
จึงพาเธอเดินไปที่มุมหนังสือเก่า

หน่ออ่านเดินไปเจอหนังสือเล่มหนึ่ง ที่หน้าปกมีลวดลายสวยงาม
 ดึงดูดใจ เธอจึงซื้อหนังสือเล่มนั้นกลับมาที่บ้าน

หนูอ่านเปิดหนังสือ และเห็นกระดาษเก่า ๆ ที่มีคำกลอน
สั้น ๆ สอดอยู่ในหนังสือ

ขณะนอนได้อ่านคำกลอนนั้น ก็มีแสงเปล่งประกาย
ออกมาจากหนังสือ และเธอก็ได้ถูกดูดเข้าไปในนั้น

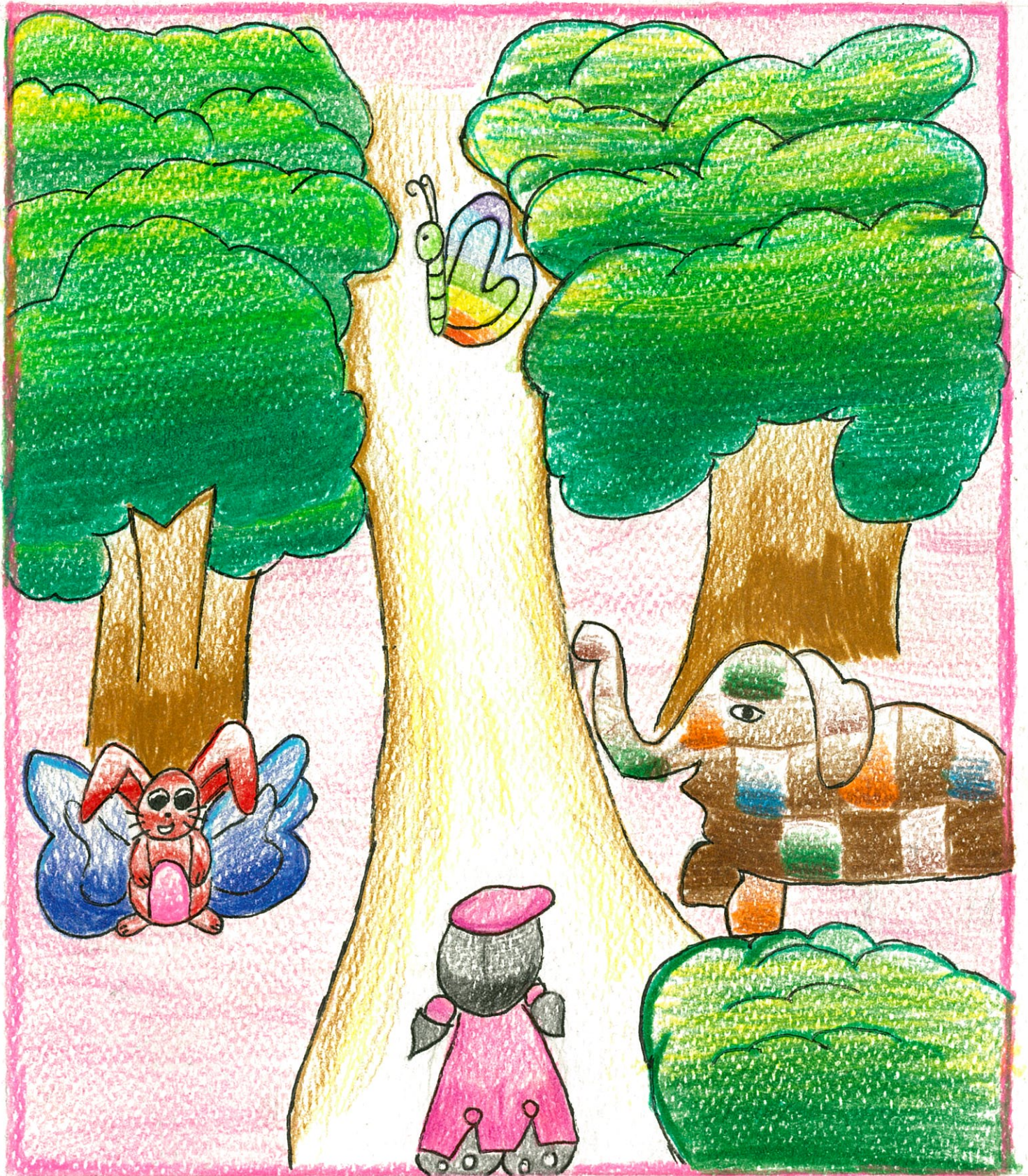

หน่ออันโตไพล่ไปยงป่าแห่งหนึ่งทีทุกอย่างไม่เหมือนปกติ ทุกอย่าง
 ตมหัสจรรย์ ต้นไม้ต่าง ๆ มี ใบหลากหลายสี และเห็ดที่อยู่ใต้
 ต้นไม้ต่างเดินได้

หน่อ่านจึงเดินเข้าไปใกล้ๆ เห็นพวกนั้น และถามเหล่าเห็ด
 หน่ว่าทำไมป่าเป็นอย่างนี้ เหล่าเห็ดก็บอกว่า นี่คือป่าพิศวง
 ทุกอย่างจะพิศวงไปหมด

หนูอ่านจึงเดินไปในป่าเรื่อย ๆ และได้เจอสิ่งมหัศจรรย์
มากมาย อย่างเช่น กระต่ายบินได้ นกกระโถด แมลงปีกเจ็ดสี
ต่างลายหมากruk

หน่ออ่านขอให้พวกเห็ดและสัตว์ต่าง ๆ พาไปพจญภัย
ในป่าพิศวง พวกเห็ดและสัตว์เหล่านั้นจึงตอบตกลง
และพาเธอไป

หน่ออ่านได้พบภพที่เต็มไปด้วยดอกไม้ที่ยิ้มและสายหัว
ให้คนที่เดินผ่าน และมีบ่อน้ำไอศกรีมรสต่าง ๆ

หนูอ่านเห็นสายรุ้งลายทางมาเลย เธอจึงปีนขึ้นไปและได้สไลด์
 ลงไปตามทางของสายรุ้ง พร้อมกับพูดว่า "มีความสุขที่สุดเลย"

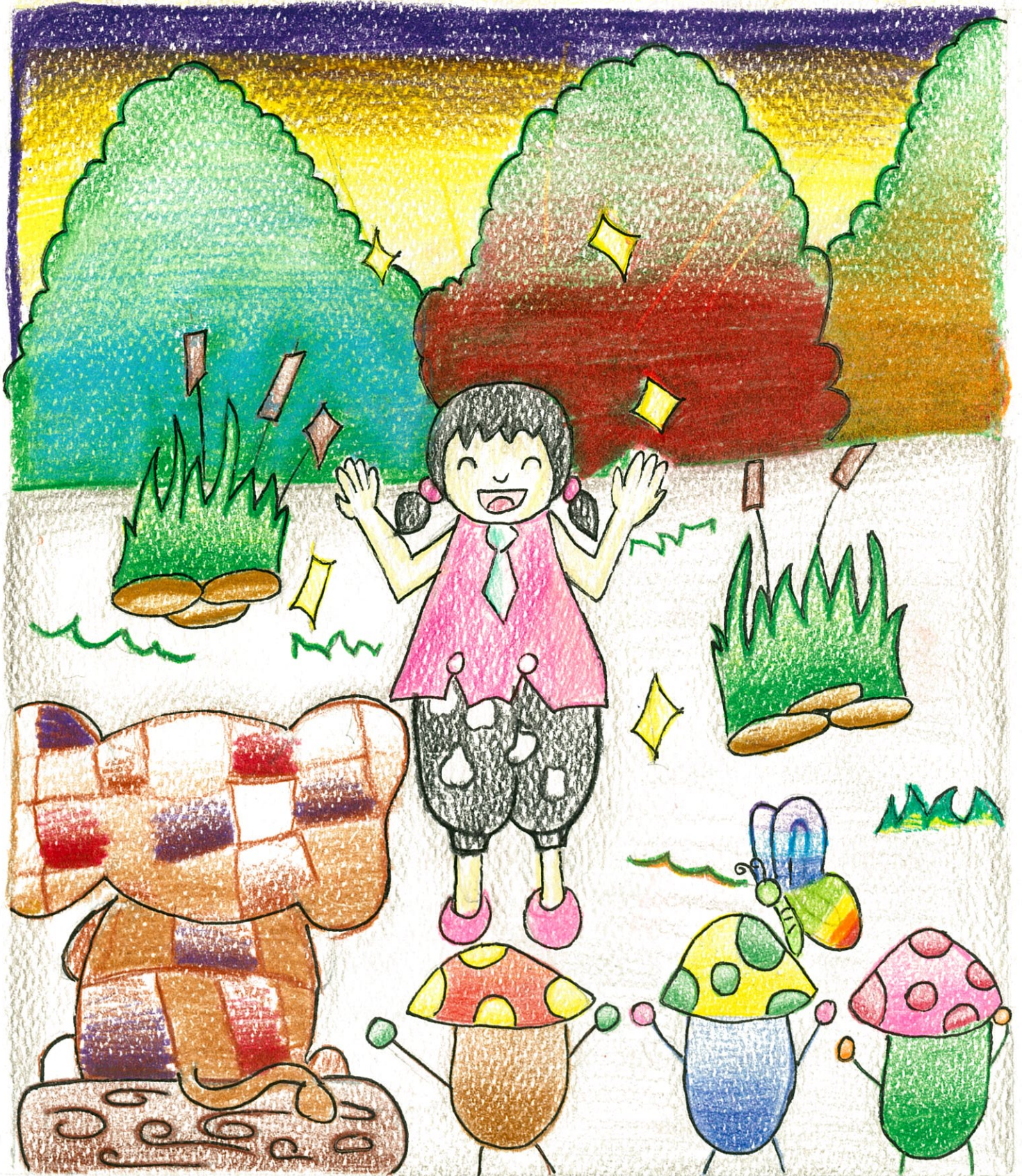

หนูอ่านลิ้มไปเลยว่าเธอจะต้องออกจากหนังสือแล้ว
 เธอเพลิดเพลินกับการผจญภัยในป่าพิศวงจนหมดเวลา

สักพักก็มีเสียงสัญญาณดังไปทั่วป่า หนูอ่านตกใจมาก
และพวกเหล่าเห็ดและสัตว์มหัศจรรย์ก็บอกกับเธอว่า นี่เป็น
สัญญาณที่เธอต้องกลับไป

หนูอ่านได้บอกเล่าเหล่าเพื่อน ๆ ในป่าพิศวง และในขณะนั้น
ก็มีแสงเปล่งประกายทั่วฟ้า และได้จุดหนูน่านขึ้นไป

หน่อ่านได้ออกมาจากหนังสือและนั่งพักสักครู่ เธอจึงไป
 เล่าให้แม่ฟัง แม่ของเธอจึงบอกว่าให้เธอเก็บหนังสือนี้ไว้ให้ดี

หนูอ่านมีความสุขกับเรื่องที่เกิดขึ้นในป่าพิศวง และพร้อม
รอเวลาที่จะกลับไปอีกครั้ง

คำกลอนบทนี้

ท่านที่ได้อ่าน

ทุกสิ่งเปลี่ยนพลัน เข้าป่าพิศวง

คุณจะลองไป แล่นไกลขั้ดดล

เวลาผ่านพ้น สองวันจากคน

